

บันทึก

เรื่อง ลักษณะต้องห้ามของลูกจ้างการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยกรณีถูกลงโทษ
เพราะกระทำผิดวินัยต้องออกจากราชการ (พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง)

ตามที่การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้มีหนังสือ ปกปิด ที่ กฟผ.๒๓๑-๑/๑๔๕๖๓ (๔๔๕) ลงวันที่ ๘ สิงหาคม ๒๕๖๒ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ความว่า การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยประสงค์จะจ้าง พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง เข้าทำงานในตำแหน่ง พนักงานรักษาความปลอดภัย แต่จากการตรวจสอบประวัติ ปรากฏว่า พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง ขณะรับราชการตำรวจตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ได้กระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง คือได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวนานเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลสมควร แต่กรมตำรวจมิได้สั่งปลดออก เพียงแต่อนุญาตให้ลาพักไปจนกว่าครบกำหนดประจำการแล้วไม่รับสมัครต่อ จึงทำให้เกิดปัญหาข้อกฎหมายว่า พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง เป็นผู้เคยถูกลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยถึงต้องออกจากราชการหรือไม่ เพื่อจะได้นำมาพิจารณาว่าเป็นบุคคลที่ขาดคุณสมบัติที่จะเข้าทำงานในการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย หรือไม่ อย่างไร ซึ่งเรื่องนี้การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้เคยมีหนังสือสอบถามและขอความเห็นเรื่องนี้ไปยังสำนักงาน ก.พ. กรมตำรวจและกรมพระธรรมนูญ กระทรวงกลาโหม แล้ว

สำนักงาน ก.พ. มีความเห็นว่า ข้าราชการพลเรือนที่ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกัน คราวเดียวกันเป็นเวลายาวนานเกินกว่าสิบห้าวันโดยไม่มีเหตุผลอันสมควร เป็นความผิดวินัยอย่างร้ายแรง ตามมาตรา ๗๕ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งจักต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกจากราชการ ตามมาตรา ๘๖ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ แต่เรื่องนี้เป็นกรณีข้าราชการตำรวจกระทำความผิดในระหว่างรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารตามมาตรา ๓๒ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือน กำหนดคุณสมบัติ พื้นความรู้ วิธีคัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การบรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๐๐ ได้บัญญัติไว้ว่า การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจที่มียศเฉพาะผู้ที่ต้องรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น ซึ่งหมายถึงกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ฉะนั้น สำนักงาน ก.พ. จึงไม่อยู่ในฐานะที่จะพิจารณาให้ความเห็นได้

กรมตำรวจมีความเห็นว่า กรณี พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันคราวเดียวกันเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควรนี้ เหตุเกิดเมื่อวันที่ ๒๔ พฤศจิกายน ๒๕๑๘ ผู้บังคับบัญชาสืบสวนแล้วปรากฏว่า พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง ละทิ้งหน้าที่ราชการเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลอันสมควรจริง การกระทำของ พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง จึงต้องด้วยความผิดตามนัยมาตรา ๘๔ (ข) แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๑๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.

๒๔๙๙ และเป็นความผิดปรากฏชัดแจ้งตามกฎหมาย ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ. ๒๔๙๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๔๙๗ เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง แต่เนื่องจาก พลฯ พิเศษวินัย ตันเล่ง อยู่ระหว่างรับราชการตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑๕ บทที่ ๕ ข้อ ๕ เป็นอำนาจของอธิบดีกรมตำรวจสั่งให้ลาพักไปชั่วคราวได้ โดยจะให้ออก ปลดออกหรือไล่ออกจากราชการมิได้เพราะอยู่ระหว่างประจำการตามพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ. ๒๔๙๗ กรมตำรวจจึงสั่งให้ พลฯ พิเศษวินัย ตันเล่ง ลาพักไปจนกว่าจะครบกำหนดปลดกองประจำการแล้วไม่รับสมัครต่อ ส่วนกรณีจะขาดคุณสมบัติที่จะเป็นลูกจ้างของรัฐวิสาหกิจหรือไม่เป็นปัญหาข้อกฎหมาย ซึ่งกรมตำรวจไม่สามารถที่จะพิจารณาความเห็นประการใดได้ เพราะมีใช้งานในหน้าที่กรมตำรวจ

กรมพระธรรมนูญ กระทรวงกลาโหม มีความเห็นว่า พลฯ พิเศษวินัย ตันเล่ง รับราชการเป็นตำรวจกองประจำการซึ่งต้องอยู่ภายใต้การปกครองบังคับบัญชาของฝ่ายตำรวจมิใช่ทหารกองประจำการ จึงไม่อาจพิจารณาให้ความเห็นได้ว่า พลฯ พิเศษวินัย ตันเล่ง เป็นผู้ที่เคยถูกลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยถึงต้องออกจากราชการหรือไม่ และไม่อาจนำไปเปรียบเทียบกับกรณีทหารกองประจำการถูกลงโทษทางวินัยได้ เพราะเหตุว่ากฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับเกี่ยวกับการลงโทษผู้กระทำผิดของฝ่ายตำรวจแตกต่างจากกฎหมาย ระเบียบและข้อบังคับของฝ่ายทหาร ทั้งกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารก็ได้บัญญัติกรณีทำนองนี้ไว้

เนื่องจากความเห็นดังกล่าวไม่อาจสรุปเป็นข้อยุติได้ การไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยจึงขอหารือว่าคณะกรรมการกฤษฎีกามีความเห็นในเรื่องนี้เป็นอย่างไร

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา (กรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘) ได้พิจารณาปัญหาดังกล่าวประกอบกับได้ฟังคำชี้แจงของผู้แทนกระทรวงมหาดไทย(กรมตำรวจ) ผู้แทนกระทรวงกลาโหม (กรมพระธรรมนูญ) ผู้แทนสำนักงาน ก.พ. และผู้แทนการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย แล้วปรากฏข้อเท็จจริงเกี่ยวกับการจะจ้าง พลฯ พิเศษวินัย ตันเล่ง เข้าทำงานในการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยได้หรือไม่ นั้น สืบเนื่องมาจากข้อ ๕ (๖) ของข้อบังคับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๕ ว่าด้วยการจ้าง การแต่งตั้งการออกจากตำแหน่ง วินัย และการลงโทษของลูกจ้าง ลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๔๕ ว่าด้วยการจ้างการแต่งตั้ง การออกจากตำแหน่ง วินัย และการลงโทษของลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๒) ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘ กำหนดว่าผู้สมัครเข้าเป็นลูกจ้างต้อง "ไม่เคยเป็นผู้ถูกลงโทษ เพราะกระทำผิดวินัยถึงต้องออกจากราชการ"^๑ ดังนั้น จึงมีปัญหาว่า การที่อธิบดีกรมตำรวจสั่งให้ พลฯ พิเศษวินัย ตันเล่ง ลาพักไป

^๑ ข้อ ๕ ผู้สมัครเข้าเป็นลูกจ้างประจำตามงบประมาณ หรือลูกจ้างชั่วคราว ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

๑ล๑

๑ล๑

(๖) ไม่เคยเป็นผู้ถูกลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยถึงต้องออกจากราชการรัฐวิสาหกิจ หรือ

ชั่วคราวเนื่องจากได้ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวนานเกินกว่า ๑๕ วันนั้น จะทำให้ พล ฯ พิเศษวินัย ตันเล่ง เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามที่จะเป็นลูกจ้างของการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทยตามข้อ ๕ (๖) ของข้อบังคับดังกล่าวหรือไม่ ซึ่งเรื่องนี้กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๘ เห็นว่า ขณะที่พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๔๗ มีผลใช้บังคับอยู่ การละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวนานเกินกว่า ๑๕ วัน เป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และอาจจะถูกสั่งไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการได้โดยไม่ต้องมีการสอบสวน^๒ และเมื่อการกระทำเกิดขึ้นต่อเนื่องกันจนมีการสั่งการขณะที่ใช้พระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘ แล้ว กรณีเป็นที่แจ้งชัดว่าการลดโทษลงให้ต่ำกว่าการให้ออกเป็นโทษอย่างอื่นจะกระทำมิได้ (มาตรา ๘๖ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๑๒๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๑๘)^๓ แต่การที่กรมตำรวจมิได้มีคำสั่งให้ พล ฯ พิเศษวินัย ตันเล่ง ต้องออกจากราชการฐานกระทำผิดวินัย ก็เนื่องจากเป็นพล ฯ พิเศษวินัย ตันเล่ง ต้องออกจากราชการฐานกระทำผิดวินัย ก็เนื่องจากเป็นผู้อยู่ระหว่างรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร โดยการเรียก การรับราชการ และการออกจากราชการของตำรวจกองประจำการนั้นต้องเป็นไป

องค์การการปกครองท้องถิ่น รวมทั้งนครหลวงหรือองค์การสาธารณะอื่น

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ กฎ ก.พ. ฉบับที่ ๑๙ (พ.ศ.๒๕๔๗) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ.๒๕๔๗ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง

ข้อ ๒ ข้าราชการพลเรือนผู้ใดกระทำความผิดอันเป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งดังต่อไปนี้ ซึ่งผู้บังคับบัญชาตามมาตรา ๘๕ (๑) และ (๒) มีอำนาจพิจารณาสั่งไล่ออก ปลดออกหรือให้ออกจากราชการได้ โดยไม่ต้องทำการสอบสวนและรายงาน อ.ก.พ.กระทรวง หรืออ.ก.พ.ภาค พิจารณา คือ

ฯลฯ

ฯลฯ

(๔) ละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อกันเป็นเวลายาวนานเกินกว่าสิบห้าวันและ ผู้บังคับบัญชาได้ดำเนินการสืบสวนแล้วเห็นว่าไม่มีเหตุผลอันสมควร

^๓ มาตรา ๘๖ ข้าราชการพลเรือนสามัญผู้ใดกระทำความผิดวินัยอย่างร้ายแรง จักต้องได้รับโทษให้ออก ปลดออก หรือไล่ออกตามความร้ายแรงแห่งกรณี ถ้ามีเหตุผลอันควรลดหย่อนจะนำมาประกอบการพิจารณาลดโทษก็ได้ แต่ห้ามมิให้ลดโทษลงต่ำกว่าให้ออก

ฯลฯ

ฯลฯ

มาตรา ๑๒๑ เมื่อ ก.พ. ได้กำหนดตำแหน่งข้าราชการพลเรือนตามมาตรา ๓๒ ในส่วนราชการใดแล้ว ข้าราชการพลเรือนในส่วนราชการนั้นผู้ใดมีกรณีกระทำผิดวินัยหรือกรณีที่สมควรให้ออกจากราชการก่อนวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาตามพระราชบัญญัตินี้ดำเนินการเพื่อสั่งลงโทษผู้นั้น หรือสั่งให้ผู้นั้นออกจากราชการตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนที่ใช้อยู่ในขณะนั้น ส่วนการสอบสวนพิจารณาให้ดำเนินการตามพระราชบัญญัตินี้ เว้นแต่

(๑) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาได้สั่งให้สอบสวนโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นไปแล้วก่อนวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ และยังสอบสวนไม่เสร็จก็ให้สอบสวนตามกฎหมายนั้นต่อไปจนกว่าจะเสร็จ

(๒) ในกรณีที่ได้มีการสอบสวนพิจารณาโดยถูกต้องตามกฎหมายที่ใช้อยู่ในขณะนั้นเสร็จไปแล้วก่อนวันที่ ก.พ. กำหนดตำแหน่งตามมาตรา ๓๒ ให้การสอบสวนพิจารณานั้นเป็นอันใช้ได้

ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร(มาตรา ๙ วรรคแปด แห่งพระราชบัญญัติว่าด้วยวินัย
ตำรวจ พุทธศักราช ๒๔๗๗^๔ ประกอบกับมาตรา ๑๑ (๑) (ก)^๕ และมาตรา ๓๒^๖ แห่งพระราช
กฤษฎีกากำหนดอัตราเงินเดือน กำหนดคุณสมบัติ พื้นความรู้ วิธีคัดเลือก วิธีสอบคัดเลือก การ
บรรจุ การเลื่อนเงินเดือน การแต่งตั้ง และการออกจากราชการของข้าราชการตำรวจ พ.ศ.๒๕๐๐)
แต่การมีคำสั่งให้ทหารกองประจำการต้องพ้นจากราชการกองประจำการนั้น จะเป็นการขัดกับ
กฎหมาย เพราะเป็นหน้าที่ตามกฎหมายที่ทหารกองประจำการจะต้องรับราชการอยู่เป็นเวลาสองปี
เต็ม (มาตรา ๙ วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติรับราชการทหาร พ.ศ.๒๔๕๗)^๗ อย่างไรก็ตาม
สำหรับตำรวจกองประจำการได้มีประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดีซึ่งใช้บังคับตาม
ข้อบังคับ ที่ ๔/๒๔๙๙ เรื่อง วางระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลงวันที่ ๑๓ ตุลาคม ๒๔๙๙
ลักษณะที่ ๑๕ บทที่ ๕ ข้อ ๕^๘ กำหนดการแก้ไขข้อขัดข้องในราชการเรื่องนี้ไว้ โดยถ้าตำรวจกอง
ประจำการคนใดมีพฤติการณ์ไม่เหมาะแก่การเป็นข้าราชการตำรวจ โดยประพฤติดื้อ ทำให้ขาด
ความไว้วางใจ หรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของตำรวจ ก็ให้อธิบดีกรมตำรวจสั่งให้ลาพักไปชั่วคราว

^๔ มาตรา ๙ วรรคแปด

วรรคแปด

การลงโทษตามพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน หมายถึงการลงโทษตามที่
บัญญัติไว้ในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนซึ่งใช้อยู่ แต่การสั่งกรณีไล่ออกหรือปลดออก หรือให้
ออก หรือพักราชการแก่พลตำรวจหรือนายสิบตำรวจซึ่งมิใช่ระหว่างประจำการตามกฎหมายว่าด้วยการรับ
ราชการทหาร หรือเสมียนพนักงาน ให้อธิบดีกรมตำรวจหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากอธิบดีกรมตำรวจแต่งตั้ง
ผู้บัญชาการตำรวจหรือเทียบเท่าขึ้นไปสั่งได้ตามเหตุที่ระบุในกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน

วรรคแปด

วรรคแปด

^๕ มาตรา ๑๑ การบรรจุข้าราชการตำรวจที่มียศ ให้บรรจุดังต่อไปนี้

(๑) ชั้นพลตำรวจ

(ก) พลตำรวจซึ่งต้องรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหารย่อมเป็นไป
ตามกฎหมายนั้น

วรรคแปด

วรรคแปด

^๖ มาตรา ๓๒ การออกจากราชการของข้าราชการตำรวจที่มียศ เฉพาะผู้ที่ต้องรับราชการ
ตามกฎหมายว่าด้วยการรับราชการทหาร ให้เป็นไปตามกฎหมายนั้น

^๗ มาตรา ๙ ทหารกองเกินซึ่งมีอายุตั้งแต่สิบแปดปีบริบูรณ์ และยังไม่ถึงสามสิบปีบริบูรณ์
เป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างที่จะต้องเข้ารับราชการทหารกองประจำการ และเมื่อต้องเข้ากองประจำการจะต้องเข้ารับ
ราชการทหารกองประจำการมีกำหนดสองปี ส่วนผู้ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษ หรือเมื่อมีกรณีพิเศษ จะให้รับราชการ
ทหารกองประจำการน้อยกว่าสองปีตามที่กำหนดในกฎกระทรวงก็ได้ แต่สำหรับผู้ซึ่งมีคุณสมบัติพิเศษนั้นจะอ้าง
สิทธิดังกล่าวได้ต่อเมื่อได้แสดงหลักฐานต่อคณะกรรมการตรวจเลือกในวันตรวจเลือก หรือต่อหน่วยทหารที่ตน
ร้องขอเข้ารับราชการในวันร้องขอ

วรรคแปด

วรรคแปด

^๘ ข้อ ๕ ข้าราชการตำรวจที่เรียกเข้ารับราชการกองประจำการคนใดมีพฤติการณ์ไม่
เหมาะสมแก่การเป็นข้าราชการตำรวจ โดยประพฤติดื้อ ทำให้ขาดความไว้วางใจหรือเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์ของ
ตำรวจ อธิบดีกรมตำรวจอาจสั่งให้ลาพักไปชั่วคราวได้ตามที่เห็นสมควร โดยไม่ต้องปฏิบัติตามที่กล่าวไว้ใน
ระเบียบนี้แต่อย่างใด

ได้ ซึ่งเมื่อพิจารณาประกอบกับคำสั่งกรมตำรวจ ที่ ๑๒๑๙/๒๕๑๙ เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งรับราชการกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยรับราชการทหารลาพัก ลงวันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๑๙ แล้ว^๙ จะเห็นว่าข้อความในคำสั่งที่อ้างถึงการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงของ พลฯ พิเศษ วินัย ต้นเล่ง เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งนั้น อย่างร้ายแรงของ พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง เป็นกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้งนั้นแสดงให้เห็นว่ากรณีเข้าชายที่จะลงโทษฐานกระทำผิดวินัยถึงต้องไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการแล้ว และประสงค์ที่จะมีคำสั่งเช่นนั้นหากแต่กระทำมิได้เพราะ พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง มิใช่ข้าราชการตำรวจประเภทอื่นแต่เป็นตำรวจกองประจำการ จึงได้แต่สั่งให้ลาพักไปจนกว่าจะครบกำหนดปลดประจำการแล้วไม่รับสมัครต่อเนื่อง

ข้อ ๕ (๖) ของข้อบังคับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๕ ว่าด้วยการจ้าง การแต่งตั้ง การออกจากตำแหน่ง วินัย และการลงโทษของลูกจ้างลงวันที่ ๑๑ พฤศจิกายน ๒๕๑๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยข้อบังคับการไฟฟ้าฝ่ายผลิตแห่งประเทศไทย ฉบับที่ ๔๕ ว่าด้วยการจ้าง การแต่งตั้ง การออกจากตำแหน่ง วินัย และการลงโทษของลูกจ้าง (แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๒) ลงวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๑๘ กำหนดลักษณะต้องห้ามของลูกจ้างว่า ต้อง “ไม่เคยเป็นผู้ถูกลงโทษเพราะกระทำผิดวินัยถึงต้องออกจากราชการ” เมื่อคำนึงถึงความมุ่งหมายของข้อบังคับนี้แล้วจะเห็นว่าลักษณะต้องห้ามนี้กำหนดขึ้นเพื่อไม่รับบุคคลที่มีพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจมาเข้าทำงาน และพฤติกรรมไม่น่าไว้วางใจนั้นก็คือ (๑) พฤติกรรมอันเป็นการกระทำผิดวินัยถึงต้องออกจากราชการ และ (๒) ผู้บังคับบัญชาได้พิจารณาแล้วว่า ได้มีการกระทำความผิดเช่นนั้นจริง

๙

(สำเนา)

คำสั่งกรมตำรวจ

ที่ ๑๒๑๙/๒๕๑๙

เรื่อง ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งรับราชการกองประจำการตามกฎหมายว่าด้วยรับราชการทหารลาพัก

ด้วย พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง ลูกแถวประจำ กก.ตชด. เขต ๘ มีกรณีละทิ้งหน้าที่ราชการ ตั้งแต่วันที่ ๒๔ พ.ย. ๒๕๑๘ จนบัดนี้ยังไม่เดินทางกลับมาปฏิบัติหน้าที่ ผู้บังคับบัญชาได้ทำการสืบสวนแล้ว พังได้ว่าเป็นการละทิ้งหน้าที่ราชการติดต่อในคราวเดียวกันเป็นเวลาเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุผลสมควร อันเป็นการกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง ต้องตามเหตุที่ระบุไว้ในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ มาตรา ๗๕ วรรค ๒ แลกฎ ก.พ. ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๑๘) ออกตามความในพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน พ.ศ. ๒๕๑๘ ว่าด้วยกรณีความผิดที่ปรากฏชัดแจ้ง แต่ผู้นั้นอยู่ระหว่างรับราชการตามกฎหมายว่าด้วยรับราชการทหาร

ฉะนั้น อาศัยอำนาจตามประมวลระเบียบการตำรวจไม่เกี่ยวกับคดี ลักษณะที่ ๑๕ บทที่ ๕ ข้อ ๕ จึงให้ พลฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง ลาพักไปจนกว่าจะครบกำหนดปลดประจำการแล้วไม่รับสมัครต่อเนื่อง

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๗ สิงหาคม ๒๕๑๙

(ลงชื่อ) พลตำรวจเอก ศรีสุช มหิทรเทพ

(ศรีสุช มหิทรเทพ)

อธิบดีกรมตำรวจ

ซึ่งกรณีของ พล ฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง นี้จะเห็นได้ว่ามีพฤติกรรมอันเป็นการกระทำผิดวินัยถึงต้อง
 ออกจากราชการเกิดขึ้นและผู้บังคับบัญชาได้ใช้ดุลพินิจพิจารณาตามกฎหมายแล้วเห็นว่าเป็นการ
 กระทำผิดวินัยเช่นนั้นจริง อันเข้าข่ายที่ต้องมีคำสั่งให้ต้องออกจากราชการแต่ขัดข้องที่เป็นกรณี
 ของตำรวจกองประจำการทำให้ไม่อาจมีคำสั่งเช่นนั้นได้ จึงได้แต่มีคำสั่งตามระเบียบแบบแผนใน
 ราชการ โดยสั่งให้ลาพักไปจนกว่าจะปลดประจำการ ดังนั้น เมื่อคำนึงถึงความมุ่งหมายของ
 ข้อบังคับที่กำลังพิจารณาอยู่นี้แล้วจึงเห็นว่า พล ฯ พิเศษวินัย ต้นเล่ง เป็นผู้มีลักษณะต้องห้ามที่จะ
 เป็นลูกจ้างตามข้อบังคับดังกล่าว

(ลงชื่อ) ออมร จันทรสมบูรณ์

(นายอมร จันทรสมบูรณ์)

รองเลขาธิการ ฯ

ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

กันยายน ๒๕๒๒